

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Ondřeje Mrákoty, soudkyně Michaely Bejčkové a soudce Zdeňka Kühna v právní žalobce: **O. C.**, zastoupeného Mgr. Daliborem Lípou, advokátem se sídlem Jugoslávská 856/2, Karlovy Vary, proti žalované: **Policie České republiky, Ředitelství služby cizinecké policie**, se sídlem Olšanská 2, Praha 3, proti rozhodnutí žalované ze dne 12. 11. 2020, čj. CPR-28964-3/ČJ-2020-930313-V238, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Plzni ze dne 10. 12. 2020, čj. 17 A 97/2020-16, o návrhu žalobce na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti

t a k t o :

Kasační stížnosti **se nepřiznává** odkladný účinek.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Policie České republiky, Krajské ředitelství policie kraje Vysočina, rozhodla dne 9. 7. 2020 o správním vyhoštění žalobce, neboť se žalobce při pobytové kontrole prokázal padělaným rumunským dokladem a pobýval na území České republiky bez platného povolení k pobytu, ačkoli k tomu nebyl oprávněn (nejméně od 27. 2. 2019 do 6. 7. 2020). Žalovaná následně v odvolacím řízení jen formálně upravila část výroku rozhodnutí policie, věcně však zamítla žalobcovo odvolání a potvrdila rozhodnutí o správním vyhoštění. Proti rozhodnutí žalované se žalobce bránil žalobou, kterou však krajský soud odmítl pro chybějící žalobní body.

[2] Proti rozsudku krajského soudu podal žalobce (stěžovatel) kasační stížnost a současně požádal o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. Tvrdí, že má na území České republiky vytvořeno veškeré zázemí a jeho nucený návrat by byl nenahraditelnou újmu. Pokud se rozhodnutí o správním vyhoštění stane vykonatelným, bude muset okamžitě opustit Českou republiku a své nejbližší a jeho návrat bude v nedohlednu, nucené vycestování s sebou nese další náklady. Krajský soud navíc nejspíš odmítl žalobu v rozporu s rozhodovací praxí NSS. Nepřiznání odkladného účinku by dále bylo na újmu stěžovateli základnímu právu na spravedlivý proces, neboť by se nemohl aktivně účastnit řízení o soudním přezkumu včetně toho, že by neměl možnost se pravidelně osobně setkávat se svým zástupcem. Naproti tomu přiznáním odkladného účinku nevznikne nikomu jinému jakákoli újma a nebude ani narušen veřejný zájem.

[3] Žalovaná s přiznáním odkladného účinku nesouhlasí; podle ní by přiznání odkladného účinku bylo v rozporu s důležitým veřejným zájmem, kterým je požadavek, aby se na území České republiky zdržovali pouze ti cizinci, kteří dodržují právní předpisy a respektují český právní řád. Má-li být správní vyhoštění účinné, musí jeho účinky nastat co nejdříve po spáchání protiprávního jednání.

[4] Jak nedávno uvedl rozšířený senát NSS, „*obecně vyjádřený zájem cizozemského stěžovatele na osobní účasti v řízení o kasační stížnosti či jeho právo být v kontaktu s advokátem a s tím související ochrana spravedlivého procesu nemohou být samy o sobě bez dalších individuálních okolností důvodem pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti*“ (usnesení rozšířeného senátu ze dne 16. 6. 2020, čj. 8 Azs 339/2019-38, č. 4039/2020 Sb. NSS, bod 61). Zájem na osobní účasti v řízení o kasační stížnosti sice může vést k přiznání odkladného účinku, ale obvykle jen ve spojení s dalšími důvody (například rodinným nebo soukromým životem stěžovatele) nebo v návaznosti na individuální okolnosti a specifika soudního řízení v dané věci. Tyto individuální okolnosti by však měly jasně a konkrétně plynout z tvrzení, která stěžovatel v řízení uplatní a osvědčí (srov. tamtéž, bod 59).

[5] Stěžovatel odkazuje na omezení spojená s nepřiznáním odkladného účinku kasační stížnosti jen obecně a nevznáší žádné konkrétní argumenty týkající se tohoto řízení, které by měly hovořit pro jeho přiznání. Právní názory vyjádřené v rozhodnutích NSS, na které se stěžovatel odvolává, jsou výše citovaným rozhodnutím rozšířeného senátu již překonány.

[6] Stejně tak NSS nevidí důvod pro přiznání odkladného účinku v tvrzeních o omezení stěžovatelova soukromého a rodinného života. Stěžovatel se opět omezuje jen na obecná tvrzení o tom, že má na území České republiky vytvořeno „veškeré zázemí“ a že by kvůli vyhoštění musel opustit své nejbližší. Blíže k tomu však nic nedodává ani svá tvrzení neosvědčuje.

[7] Jelikož nebyly splněny základní předpoklady, NSS nepřiznal kasační stížnosti odkladný účinek podle § 107 ve spojení s § 73 odst. 2 s. ř. s. Tím soud nijak nepředjímá své rozhodnutí o věci samé.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 8. února 2021

Ondřej Mrákota
předseda senátu